

at opstille et Forslag af den Natur, er der ingen Hund paa hele Guds grønne Jord, der gjør ad det. Det var, ligesom om der skulde høre stor Courage til et saadant Forslag, det skal jeg kunne gjøre saa tidt det skal være, men det er ikke Maaden at drive Politikk paa. Man skal se at tvinge Modstanderen til det, man vil, og vi ville have Grundloven respekteret, derfor er vor Politikk saa let forstaaelig; vi komme ikke til Afkord med denne Regjering, førend den respekterer Grundloven, eller med nogen Regjering, uden at den respekterer Grundloven. Vi ville have Grundloven respekteret gennem Finantsloven og Garantier for, at det bliver saaledes i Fremtiden, det er det, det kommer an paa, og før vi naaer det, blive vi ikke enige, men forblive i den nuværende ogsaa for Regjeringen høist ubehagelige Tilstand og heller ikke for Høire behagelige Tilstand. Det er en Politikk, som kan føre til et Resultat, det kan ogsaa være, den ikke gjør det, maaste den ikke lykkes. Hvis der nu fra Høires Side ingen virkelig Villie er til nogensinde at komme ind i lovlige Tilstande igjen, hvis man paa alle Punkter vil blæse Repræsentationen et Stykke og gaa videre med Provisorierne, ja saa kan man erkjende, denne Politikk ikke nytter Noget, saa maa vi gaa over til en skarpere Politikk (Berg: Na!) Ja, naturligtvis maa man det, men det ærede Medlem behøver ikke at være bange; om vi gaa over dertil, veed jeg ikke, det kommer an paa, om vi mene, vi due til at gjøre det, men jeg er vis paa, det ærede Medlem duer ikke dertil; thi den Politikk er ikke den tomme Protestpolitikk nu, den faar sit Tyngdepunkt ude i Landet, det er den Politikk, som drives i Irland og andre Steder i Verden. Med den irske Politikk mener jeg ikke den tomme Snakkepolitikk i Parlamentet, hvor Protesten aldrig ophører, i den Henseende tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem har irske Tendenser i høieste Grad. Nei, det kommer an paa at tage Bøssen paa Makkens og arbejde, som der arbeides i Irland, hvad jeg for Resten ikke anbefaler, men jeg er vis paa, at det ærede Medlem ikke er med, saa er han en moderat Mand til den Tid, det tror jeg. Jeg har ikke seet Andet, og jeg tror, at han er en for lovlige Mand til, at det nogensinde skulde komme over ham at gaa til Noget af den Slags. Men hvis det viser sig at være umuligt at komme nogen Vej, saa skal jeg være villig til snarest muligt at indvømme, at en Forhandling er ørkesløs og unyttig, men ganske vist under Forudsætning af, at de tage Arbejdet og Ansvarer paa sig, ikke blot for Protest, men ogsaa for Handlingerne. Det er da muligt, at jeg kan tage

feil, og at det da bliver det ærede Medlem, der fører an; jeg skal da sandelig ikke lægge ham nogen Hindring i Veien.

Berg: Det ærede Medlem gif lidt videre i sin Betragtning, end just disse Ændringsforslag foranledigede. Han har nylig forklaret os, at han var from som en Due og ikke tænkte paa nogenjomhelst Protest, og at vi endelig ikke maatte opfatte hans Forslag om de 650,000 Kr. saaledes. Jeg skal i Parantes gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Ribe Amt, at det glæder mig, at han nu har omvendt sig fra sin Bildfarelse fra før to Aar siden. Han mente, at disse to Standpunkter, de 650,000 Kr. og Millionen, ikke vare saa forskellige, at de behøvede at medføre Uenighed mellem Partierne her. Jeg vil sige, at han herved kommer til at give sine Bemærkninger og navnlig sin Leder, en Reprimande, thi vor Million var opstillet først, og var de 650,000 Kr. ikke noget særlig væsentlig forskjellig, kunde vi jo have samlede paa denne Million. Det ærede Medlem ser jo nu nok, hvorfra Striden kommer, men jeg haaber, at det ærede Medlem nu har lært Forskjellen mellem det fingerede Tal 650,000 Kr. og, som han kalder det, den fingerede Million. Forskjellen er, at det ene er en Eftergivenesspolitikk imod dette provisoriske Ministerium. Millionen er paa disse konstitutionelle Punkter en Protest. I dette Punkt kan man nemlig give en Anerkjendelse af Ministeriets provisoriske Foranstaltninger, og det vil nu efter den nyeste Forklaring Flertallet gjøre ved faktisk at sætte Renten til dette. Naar de sætte de 650,000 Kr. ned paa det Beløb, som Ministeren har foreslaaet — jeg antager ikke, at det bliver mere end de 1,100,000 Kr., de faae næste Aar, men Ministeriet kan dog ikke lægge et saa søieligt Flertal nogen Sanselighed i Veien — saa gjøre de det under den Forudsætning, som de foregaaende Aar, at de ved denne Afstemning netop have ramt Pulsaaeren paa de provisoriske Foranstaltninger, om ikke i Ord saa i Handling, medens vi efter vor Motivering og med denne Million paa de samme Punkter nedlægge en Indsigelse mod alle Ministeriets provisoriske Foranstaltninger. Det er Forskjellen, og jeg haaber nu, at det ærede Medlem kan se, hvad det er, der strides om, om vi skulle følge en Eftergivenesspolitikk eller om vi paa dette konstitutionelle Punkt skulle følge en Protestpolitikk. Den ærede Finantsordfører gav i sin vidtløftige Forklaring Udsgit til, at han vilde gaa over til Protestpolitikken, ligesom han igaar kom til at nævne, at vi